



VITÉZEK LAPJA

A VITÉZI REND
HIVATALOS
LAPJA



Hiszek egy Istenben, Hiszek egy hazában, Hiszek egy Isteni örök igazságban, Hiszek Magyarország feltámadásában!

Vitézek Lapja XV. évfolyam 1-2. szám, 2009. december

VITÉZAVATÁS a Budavári Mátyás - templomban!

2009. szeptember 26-án, szombaton ünnepi ruhába öltözöttek sokasága töltötte meg a Budavári Mátyás-templomot, hogy részesei legyenek a vitézavatási szertartásnak.



Dr. vitéz Várhelyi András főkapitány fogadása

A kürtös felhívó jelére bevonuló **Dr. vitéz Várhelyi András** főkapitány fogadta **Dr. vitéz Cserhalmi Pál** huszár ezredes jelentését, melyet a Szent Korona fogadása, a Himnusz eléneklése és a Magyar Hiszekegy elmondása követett.

vitéz Bősze József főkapitány-helyettes köszöntötte a megjelenteket. Különös szeretettel köszöntötte **Harrach Péter** urat, a Magyar Országgyűlés alelnökét, a Bajor Katonai Szövetség küldöttségét **vitéz Rainer Schmitt** úr, és az Egyesült Királyság küldöttségét **Dr. vitéz Zsigmond András** főkapitány-helyettes úr vezetésével, az egyházak képviselőit, a hivatásos és veterán katonákat, a történelmi családok tagjait, a katonai hagyományörző szervezetek és a média képviselőit, akik jelenlétükkel megtisztelték az ünnepséget, ezzel is emelve a vitézavatás társadalmi jelentőségét. Őszinte szeretettel köszöntötte a Vitézi Rend soraiba lépő rendtársakat, és azzal az útravalóval látta el őket, hogy a **Vitézi Rend „Magyar Örökség”**, és ennek szellemében büszkén viseljék

szívük felett a Vitézi Jelvényt, mely a magyar katona hősie helytállása legmagasabb minőségének szimbóluma, és a társadalom előtt is látható jele.

vitéz Bősze József köszöntője végén felkérte



Spányi Antal püspök a szentmisét celebrálja

Spányi Antal székesfehérvári megyés püspököt a szentmise bemutatására. A szentmisét a Vitézi Rend főkapitányának ünnepi beszéde, majd a Mátyás-templom további felújításához adományok gyűjtése követte.

Az ünnepség kitüntetések átadásával folytatódott, majd megkezdődött a vitézek avatása. Az avatás közös eskütellettel vette kezdetét. Halk orgonaszó kíséretében, nevük felolvasásának sorrendjében a vitézjelöltek a Szent Korona előtt elhelyezett imázsamolyra térdeltek, és a Vitézi Rend főkapitánya a pallossal vállukat érintve, „*Vitézzé fogadom*” elhangzásával, Őket rendtársainkká avatta. Az avatás kedves színtfoltja volt a **100 éves Nagy Kálmán huszár ezredes** avatása.

Az avatott vitézek nevében **vitéz Németh Árpád** nemzeti úr mondott köszöntő beszédet.

A vitézavatási ünnepség a Szózat, a Pápai Himnusz és a Székely Himnusz eléneklésével ért véget, melyet családi és baráti beszélgetések és fényképezések követtek.

v.B.J.

**Kegyelemteljes, áldott karácsonyi ünnepeket kíván:
a Vitézi Rend!**

A Főkapitány ünnepi beszéde



**Dicsértessék az Úr, Jézus Krisztus!
Áldás, Békesség!**

„Akinek sokat adtak, attól többet kérnek. Akire sokat bíztak, attól többet kérnek számon.”

Ez Szent Lukács evangéliumának vezénylő mondata a mai ünnepnapra!

Tekintetes Magyar Istenhívő Gyülekezet! Excellenciás Megyés Püspök Úr, Főtisztelendő Prépóst Úr, Főtisztelendő Takaró Püspök Úr, Nagykövet és Követ Urak, Konzul Urak, Nagyméltóságú Országgyűlési Alelnök Úr, Tábornok Urak, Polgármester és Képviselő Hölgyek és Urak, Kedves, szeretett magyar testvéreim! Vitézi Rendtársaim! Kiemelt bajtársi szeretettel BSB Rainer Schmitt! Testvéri székelő törzs! Isten hozott ITTHON Titeket!!!

„Akire sokat bíztak, attól többet kérnek számon...”, írja Lukács evangélista. A szentlélek leheletével mondja ezt – egy Angyal...

Mit lát az angyal ma, Magyarországon?

Abban az országban, amelyről állítja az írás, hogy a Jóisten könnycseppje, azért van itt annyi forrás, annyi folyó, annyi kincset érő édesvíz, mert az Isten könnye örömeiben esett Európa közepére, s mindent megbocsátó lelke mondta ki: legyen a tietek, magyarok! De imádkozzatok! Veletek lesznek benn!

Mit lát az angyal ma, Magyarországon?

Nyomorúságot, testi-lelki kinasztottságot, szegény-gazdagokat és gazdag-szegényeket, gyűlöletet, gerincroppantó hallgatást, istentelenséget, országos trafikosodást minden kormányzati szinten, botrányokat, tetten ért és menekülő köztulajdon-tolvajokat, nyílt színen hazudozó

haszonelvűeket, iskolázatlan politikai zsebeseket, nyafogó parlamenti irigyeket, mert nem ők lopták el, amit amazok zsebre tettek.

Mit látsz itt Angyal?

Látod-e, érted-e, hogy Trianonnal ezt az isteni könnycseppet megcsonkították. Még hozzá nem akárhogyan: elrabolták a Felvidéket – ma Szlovákia, - Kárpátalját, - ma Ukrajna, - Délvidéket, - ma Szerbia, - és belevágtak Isten könnye középebe, elvették Erdélyt, ma Románia...

Látod-e ezt, te Angyal és imádkozzol-e velünk, magyarokkal?

**Kedves Testvéreim,
Ünnepelő Gyülekezet!**

Ekkor, 1920-ban alapította meg vitéz nagybányai Horthy Miklós kormányzó Úr – a Vitézi Rendet. Jövőre ünnepeljük az alapítás 90. évfordulóját.

Mindenki tudja, külföldi és honi, hogy egy szétszórt, megvert, kommunisták által meggyalázott magyar nemzetet kívánt a Kormányzó ezzel a Vitézi Renddel is – feltámasztani. Erősíteni. Visszaadni a hitét. A büszkeségét. És visszavenni Isten könnyének maradékát..

Nem érdemeltük meg, így döntött a Hadak Ura.

Quod erat demonstrandum! Íme a bizonyíték: a mai Magyarország.

Posvány, mocsár, politikai lép - vacsoracsata, hal a tortán, Győzike, só, nyerősó, játszon-nyerjen, szemetesládából kivett kaliforniai filmek csomagban, beszédhibás gnómok a képernyőkön, ingyen osztott bulvárlapok a metrókban, jöhet Blum úr Izraelből Sukoróra - Nagy Isten! ...

„Akire sokat bíztak, attól többet kérnek számon.” – így szól az ige. De kitől? És ki kéri számon? Majd egyszer, maga az Isten?

Itt eltűnnek, majd újra, rezzenéstelen arccal felbukkannak csirkefogók, megállítják nekik még a tömegközlekedést is. És ez a magyar nép néz, hallgat, nem hisz a szemének – pedig kéne! – és hazamegy...

„Non debet, cui plus licet, quod minus est non licere! Ulpianus.”

Magyarul: *„Akinek joga van a többhöz, joga van a kevesebbhez is.”* a római jogot hallgató egyetemistáknak, - legalábbis a nálam szigorlóknak - a többi között, még egyet meg kellett tanulniuk

„Non onne, guod licet, honestum est!” „Nem minden tisztességes, amit szabad...” /Paulus/

Hol vagyunk ma ettől az ideától? Milyen messzire vagyunk ma Rómától? És milyen messzire van a nép – a Jóistentől? Az Igétől?

Nemzetes Ünneplő Gyülekezet! Kedves Testvéreim!

„Nihil sine Deo!” – „Semmit Isten nélkül.” – Ez a mi mai ünnepünk sincs nélküle, hiszen Boldogasszony Anyánk, örökös Nagyasszonyunk templomában avatom vitézzé új rendtársainkat. Ez felemelő, ez szép!

Azonban sem a most avatottak, sem a címet viselő vitézek ne feledjék: az dekórum, de egyben kötelesség! Menteni a menthetőt, védeni a védhetőt, családirag, barátilag, bajtársilag lelki közösséget teremteni - határokon idebent és határokon kívül!! – mindazokkal, akik a szent magyar anyanyelvet óhajtják megvédeni olyan sunyi, kunyhólakó, kecskepásztor – népekkel és azok tehetségtelen politikusaival szemben, akik most, az Európai Unió érthetetlen, de Trianonból eredeztethető szégyenlős sasszézása takarásában, belénk marnak!

Nem kell félni „Ha Isten velem – kicsoda ellenem!” – mondá a mi Szent István királyunk. Minden magyarral legyen a Jóisten, örökké!

Szent Pál, a korinthusiakhoz írott levelében mondja: „ a szolgálatok különfélék – de az Úr ugyanaz...”

A mi szerény szolgálatunk most a szent anyaföld, a szent anyanyelv és magyarjaink védelme! Sem a templomot, sem az iskolát nem engedjük! Ebben nincsen alku, nincsen semmi – de... Dsida Jenővel szólva. A szolgálat – ha valaki így számol - megtérül, mert Isten tízet ad annak, aki tízet kapott, s még tízet hoz. Hozzatok? Mind – egy, csak tízet, Ő ott lesz a számlánál. Istennek jó a memóriája...

Van remény, azért vagyunk ma itt, ennyien. Ezernél is többen. Van remény, mert akik ma itt vannak, szolgálni szeretnének. Istennek, hazának, nemzetnek és a Vitézi Rendnek.

Nosza, kívánságos!

Jóisten bőséges áldást, segedelmét kérve, köszöntöm Önöket!

Éljen a magyar nemzet!
Tisztuljon meg az ország és népe!
Isten áldja Önöket! Ámen!
Köszönöm figyelmüket!

ÜNNEPI ELISMERÉSEK

Az Angliai Lovagrendek **Dr. vitéz Várhelyi András főkapitány úr részére** az Egyesült Királyság Angol Királynője koronázásának 50. jubileumára kiadott „Jubileumi Érdemrend,-et adományozták, melyet



Dr. vitéz lemhényi Zsigmond András úr,
a Vitézi Rend Határon Túli Területek
helyettes-főkapitánya, nemzetőr
dandártábornok adott át.

A Bajor Katonai Szövetség a **Nagy Érdemkeresztjét a szalagon** kapta



Dr. vitéz Várhelyi András főkapitány úr
és



vitéz Molnár-Gazsó János ügyvezető
törzskapitány, főkapitány-helyettes úr

**A Szövetség II. osztályú
Érdemkeresztjét kapta:**



vitéz Kovács László vitézi hadnagy úr,



**vitéz Mikecz András székkapitány úr és
vitéz Pintér Árpád budapesti törzskapitány úr.**
A kitüntetéseket vitéz Rainer Schmitt úr adta át.

A Vitézi Rend Háromszéki Törzskapitánysága
a Vitézi Rend központja részére **erdélyi faragott emléktárgyat** adományozott, melyet



**Dr. vitéz Székely Zsolt törzskapitány
úr adott át.**

A Vitézi Rend főkapitánya a Magyar-Bajor
testvéri katonai kapcsolatok ápolása
elismeréséül a Bajor Katonai Szövetség
részére **Mária Terézia korabeli huszárkardot**
adományozott, melyet



**vitéz Rainer Schmitt úr, a Szövetség
Würzburgi tartományi elnöke vett át.**

A magyar hazáért és nemzetért végzett
áldozatos munkájuk elismeréséül a Vitézi
Rend főkapitánya a Vitézi Rend Háromszé-
ki Törzskapitánysága részére

**Mária Terézia korabeli
huszárkardot adományozott, melyet**



**Dr. vitéz Székely Zsolt
törzskapitány úr vett át.**

Főkapitányi Díszkort adományozott:



**Spányi Antal székesfehérvári
megyés püspök úrnak**

A Vitézi Rend Lovagkeresztje
kitüntetésben részesítette:



**Dr. vitéz Iemhényi Zsigmond András
helyettes-főkapitány urat, és**



**vitéz Sebő Enikő nemzetes asszonyt,
kanadai székkapitányt.**



**vitéz Molnár-Gázsó János ügyvezető
törzskapitány, főkapitány-helyettes urat**

**A Vitézi Rend Tisztikeresztje
kitüntetésben részesítette:**



**Harrach Péter urat, a Magyar Országgyűlés
alelnökét,**



Dr. vitéz Tóth Csaba rendi ügyész urat,



Dr. Garancsi László prépost, főesperest, és



vitéz Kiss László törzskapitány urat,



vitéz Mikecz András székkapitány urat,



vitéz Szmolnik Károly főhadnagy urat,



**vitéz Aba Endre székkapitány urat és
vitéz Dienes Dániel vitézi hadnagy urat.**

**Horthy Arany Emlékérmét
adományozott:**



**vitéz Kovács László vitézi hadnagy urat,
vitéz Cvikovszky Ádám vitézi őrmester urat,
vitéz Cvikovszky András vitézi őrmester urat és**



vitéz Farkas Antal színművész, nemzeti urat,



**vitéz Víg László nemzeti urat részére.
Díszoklevelet adományozott:**



**vitéz Illyefalvi Petke Julianna nemzeti asszony, vitézi hadnagy és
vitéz Pintér Árpád törzskapitány urat részére
Horthy Ezüst Emlékérmét adományozott:**



**vitéz Szabó Péter
nyugállományú alezredes úrnak,
a Veterán Tűzszerész és Aknakutató Bajtársi
Egyesület elnökének 90. születésnapja**

alkalmából, a Vitézi Rend érdekében
végzett áldozatos katonai hagyományőrző
tevékenysége elismeréseként.

Ugyan csak **Díszoklevelet**
adományozott:



Dobszai József nyugállományú alezredes úrnak,
a Gábor Áron Nyugállományúak Klubja elnökének
70. születésnapja alkalmából, a Vitézi Rend érde-
kében végzett áldozatos katonai hagyományőrző
tevékenysége elismeréseként, melyet távollétében
fia, vitéz Dobszai Zsolt vett át.

Az avatottak – új rendtársaink:

Posztumusz lettek Rendünk tagjai:

néhai Boruzs Géza
néhai Danóczy Nándor József
néhai Gerle János
néhai Gulyás Ferenc
néhai Kiss János
néhai Nagy Elemér Attila
néhai Sindel József
néhai Valkai István
néhai dr. Zombory László

Avatott Vitézek:

v. Bárány József
v. Bárány Józsefné
Dr. v. ifj. Brázay László
v. Csibi Ferenc György
v. Csibi Ferenc Máté
v. Dézsi János
v. Fotul József
v. Garai Gábor Győző
v. Garai Kata Gabriella
Dr. v. Gerle Adél

v. Gubala Ágnes Komporály
Endréné
v. Gulyás Sándor
v. Horváth Örs Apor
v. Horváth Pál
v. Horváth Péter
v. Lak Molnár Krisztián
v. Lane Stephen Geoffrey
v. Lenkey Béla György
v. Marosvári Imre
v. Matyi Zsuzsanna
v. Medra László Attila
v. Meszár József
v. Nagy Csaba Ákos
v. Nagy Kálmán
v. Nagy Zoltán
v. Németh Árpád
v. Nyesti Csaba
v. Ország György
v. Páró István
v. Patai Krisztián
v. id. Pecsénye Ferenc
Dr. v. Pecsénye Tibor
v. Pintér Gyula
v. Préda István
v. Puska László Vilmos
v. Rab Piroska Gizella
v. Rab-Green Susanne Brigitte
Dr. v. Szabó Csaba
v. Szilágyi Tibor
v. Szilák Györgyi
v. Takaró Károly Mihály
v. Takaró Károly
v. Takaró Gergely Pál
v. Tarnóczy József
v. Tiszolczy Gábor László
v. Tiszolczy Péter
v. Varga Ilona Nóra
v. Varga Zoltán Gábor
v. Veres Kálmán János
Dr. v. Zimonyi István
v. Zombory István
v. Zombory István György

**Az újonnan avatott vitézek nevében
vitéz Németh Árpád nemzetes Úr
mondott köszöntőt:**



**Tisztelt Főkapitány Úr!
A Vitézi Rend Tisztelt Vezetői!
Rendtársaim!
Kedves Hölgyeim és Uraim!**

Engem ért ma az a megtiszteltetés, hogy az újonnan felavatott vitézek nevében szólhatok.

A rend, amely ma tagjaivá fogadott bennünket, vitéz nagybányai Horthy Miklós által alapított olyan időben, amelyben nemzetünk tragédiák sorát élte át. A mai világ sem könnyű, különösen nehéz a hazaszerető magyar embernek. Nemzeti jelképeink, hagyományaink folyamatos és tudatos gyalázása, Szent István királyunk ereklyéjének tetemcafatként emlegetése a düh pírját hozzák magyarok millióinak arcára. A nemzeti érzés és a náciizmus egy napon említése, a nemzeti oldal fasisztázása olyan gyalázatos tett, amely elkövetőinek örök szégyene marad.

Mit tehet ezek ellen a vitéz?

Fel kell emelnie szavát a gyalázatos történelemhamisítás ellen, el kell mondania, hogy Horthy börtönében egyszerre raboskodott Rákosi és Szálasi. Hogy az igaz magyar hazafiság soha nem volt nyitott semelyik szélsőségre, sem a náciizmusra, sem a bolsevizmusra. Segíthet a túlsó politikai oldal meghasonlott híveinek, hogy hazafivá válhassanak, hiszen Saul is Pálként ért a damaszkuszi út végére. Sokan vannak ők, egyre többen.

Ahonnán jöttem, Várpalotán él egy idős bácsi, aki ejtőernyősként harcolt a keleti fronton. A háború után 9 évet volt Gulágon. 56 után 6 évet ült Kádár börtönében. Ő mondta nekem: „*Fiam a hazámért bármikor főbe lövetném magam.*”

Kívánom vitéztársaimnak, hogy ezt soha ne kelljen elszenvednünk, de mindig legyenek bátrak kimondani. Kívánom, hogy a vitézi cím erőt, tisztességet adjon minden viselőjének. A Vitézi Rend mindenkori nemzeti büszkeségünk őre legyen!

Vitézavatás Sepsiszentgyörgyön 2009. június 21. –én

A Háromszéki Vitézi Rend június 21-én, vasárnap 10 órától vitézavatást tartott a szemerjai református templomban. A zsúfolásig megtelt templomban először istentiszteletet tartott **Incze Zsolt** sepsiszentgyörgyi református lelkész, aki hangsúlyozta, harcolnunk és küzdenünk kell nemzeti értékeinkért, hagyományainkért, szülőföldünkért, népünkért! Ezután az ünnepélyes vitézavatás következett, melynek levezetését **vitéz Koós Ottó** főszéktartó, főkapitány helyettes úr tartott. Ünnepi beszédében kiemelte, hogy vitéz nagybányai Horthy Miklós által alapított Vitézi Rend alap gondolata a tisztesség, becsület, haza, erkölcs, nemzet, család, és keresztény vallás! Ezt egy vitéznek be kell tartani, és ennek a tudatában kell élni a már meglévő, illetve a most avatandó rendtársaknak!



Az avatott vitézek csoportképe

Az ünnepi beszéd után a háromszéki törzskapitányság zászlaját megszentelték, melyre vitéz **Petke Julianna** zászlóánya kötött szalagot. A főkapitány-helyettes ezután kiosztotta a megyeszéki tisztségviselők megbízatásáról szóló okleveleket.



Dr. vitéz Székely Zsolt átveszi háromszéki törzskapitányi kinevezését

Háromszéki Törzskapitányság (Székelyföld) tisztségviselői

Dr. vitéz Székely Zsolt

háromszéki törzskapitány

vitéz Berecki Árpád

háromszéki székkapitány

vitéz illyefalvi Petke Julianna

vitézi hadnagy

vitéz Kanyo Albert

háromszéki vitézi hadnagy

vitéz Ferenc Botond

háromszéki vitézi hadnagy

vitéz illyefalvi Petke Zoltán

vitézi őrmester

vitéz Erdő Ernő

zászlóőr

vitéz Szabó Lajos

vitézi őrmester

Avatottak névsora:

v. Bartha Éva Mária

v. Csobátár István

v. Demeter Jánosné

v. Fodor István

v. Molnár József

v. Nyáguly Vilmos

v. Orbán Ferenc

v. Urszuly Sámuel

v. Vásárhelyi Gábor József

v. Gecse Imre

v. Benedek Farkas Péter

v. Daragus Attila

dr. v. Boga Olivér

v. Tóth László

Az avatási ünnepségen került átadásra a II. Világháborús Emlékérem azok részére, akik a II. Világháborúban Székely határőrként teljesítettek szolgálatot.

Emlékérmek átadása



II. Világháborús emlékérmeket kaptak:

Bakó István honvéd,
 v. Bartha Mihály honvéd,
 v. Gecse Imre főhadnagy
 v. Kovács Béla honvéd
 v. Kovács László zászlós,
 v. Páldeák Béla honvéd,
 Páll Sámuel honvéd,
 Dr. v. Szöts Dániel kar. tizedes
 v. Vargha Béla honvéd
 néhai Györbíró Sándor tizedes.

(helyette fia v. primaz dr. Györgybíró
 Sándor református lelkész vette át)

Az ünnepség a Himnusz, és a Székely Himnusz hangjaival zárult!

Rendünket **vitész Koós Ottó** főszéktartó, főkapitány-helyettes, **vitész Pintér Árpád** budapesti törzskapitány, **vitész Dienes Lóránt** Díszőrség parancsnok, és **vitész Mikecz András** Pest megye székkapitánya képviselték.

*

vitész Koós Ottó főszéktartó úr ünnepi beszéde

Tisztelt Ünneplő Gyülekezet!

Tisztelt Vendégeink!

Rendtársak!

Avatandó Vitézek!

Különös megtiszteltetés számomra - és megilletődve állok itt -, hogy a mai napon, egy olyan templomban, mely születésemkor magyar fennhatóság alatt állt, itt teljesíthetek Rendünk által rám rótt feladatot.

Főkapitányunk üdvözlését és sajnálkozását tolmácsolom, hogy nem tudott személyesen megjelenni.

Ma itt azért jöttünk össze, hogy egy 1920-ban alapított Rendbe új tagokat fogadjuk.



Az I. Világháború befejezése után Magyarországon elszabadult a pokol, a 133 napos „dicső” forradalom után. Vitéz nagybányai Horthy Miklós, aki akkor ezen szavakkal vonult be Budapestre: „a bűnös városba jöttem”, megalapította a Vitézi Rendet abból a célból, hogy jutalomban részesítse a harctereken hősieken helytálló katonákat. A másodrendű szándéka ezzel az volt, hogy legyen egy megbízható szervezete, melyre bármikor számíthat, hisz ezek már bizonyították magyarságukat

Ezeknek az utódai vagyunk valamennyien és az ő szellemükben kell élnünk.

A két háború között Magyarországon a baloldaltól a jobboldalig mindenki támogatta az újra egyesülést, egy radikális csoportot kivéve.

Az a békeszerződés letaglózta az egész nemzetet. Én is hallottam a Csonka Haza valamennyi templomának zúgását 1920. június 04-én délután ½ 5-kor. Hisz ebben a nyomott hangulatban született meg a nemzet újjáépítése. Ekkor született meg v. Papp-Váry Elemérné máig aktuális imája a „Magyar Hiszekegy”, mellyel kezdték a magyarok a napot - lehet mondani - a két háború között. Ha nem is mindenki, de az iskolások biztosan. Ami még ma is Rendünk imája.

A munka, a becsület és az okos vezetés következtében – ennek ellenére – 10 éven belül nem csak gazdaságilag, hanem mentálisan is a térség egyik legjobban fejlődő és emelkedő nemzete lettünk.

Ekkor következtek azok az események, melyeket a magyar nemzet oly nagy örömmel fogadott. 1938., 1939., 1940. - aki megélhette és részt vehetett a felszabadulás pillanataiban, egész életére felejthetetlen élményben részesült.

1941. a háború kezdete, mely háborúból igencsak kijutott a részünk.

Hiába mondják, hogy a németek oldalán, mi nem a németek oldalán, hanem a kommunizmus ellen harcoltunk, és ez a harc, mint látjuk, még a mai napig is tart.

Ezen előzmények után, itt kezdődik többek között a mi feladatunk is.

Fenntartani a nemzetben a hitet, hogy ismét talpra tudunk állni és megint egyé tudunk olvadni.

Ehhez pedig mi kell?

Tisztesség, becsület, hazaszeretet, a nemzet történelmének igaz, valós terjesztése.

El kell határolódnunk azoktól a történetíróinktól, akik a soros hatalom szolgálatában álltak, és azok a hatalmasok szája íze szerint írták történelmünket.

Egy példa: 1821-ben a monarchia kancellárja kiadott egy utasítást, mely szerint „a rebellis magyaroknak a történészek írjanak egy olyan őstörténetet, melyre ez a rebellis nép nem lehet büszke”. Finn ugor

Vagy idézném Napóleont: „Vedd el egy néptől a múltját, máris téged szolgálnak.”

Tőlünk nem vehetik el a múltunkat, mi igenis a valós történelmet terjesztjük, mert Rendünknek csak az lehet a tagja, aki minden körülmények között vállalja, hogy kitart a becsület, a tisztesség, a család, a haza és a nemzet egyesítése mellett.

Remélem, hogy az anyaországban rövidesen elmondhatjuk magunkról, ismét egy nyelven beszélünk.

Addig is, ha Nemzeti Imánk a Hírszekegy negyedik sorát mondjuk úgy, hogy „Hiszek a magyar nemzet feltámadásában” és ha ez teljesült, térjünk vissza az eredeti szövegére.

E gondolatokhoz kérem a Rend minden egyes tagjának és a most avatandó új vitézeinknek a segítségét, hogy utódainknak legalább irányt mutassunk.

Most pedig hadd fejezzem be egy kéréssel:

„Isten áldd meg a magyart.”

*

Avatott az USA Törzs is

Szeptember 13-án harminchatan gyűltek össze a Vitézi Törzs meghívására az Oyster Bay-i v. Pákh kúrián, hogy tanúi lehessenek az idei vitézavatásnak.

Mintha a Mindenhatónak is kedves lett volna ez az esemény, több napos esőzés után a nap teljes pompában sugározta későnyári áldását az összejöttekre.



v. Waldner Tibor országos törzskapitány
beszédet mond

A házigazda és a háziasszony, Pákh Nellike nemzeti asszony fogadták az érkezőket. Mindazokat, akik már évek óta vendégei voltak a "háznak" és azokat is, akik először fogják átél

a Vitézavatás felemelő perceit. A vendégkönyv aláírása után a résztvevők helyet foglaltak a díszteremben. Elöl az öt avatandó, családtagoktól övezve, majd az USA Törzs két "matuzsáleme" id. v. Pákh Sándor és id. v. Galánthay Tivadar nemzeti urak.



v. Szerebrodolszki Maita

v. Pákh Imre központi törzskapitány üdvözlő szavait követve, v. Waldner Tibor országos törzskapitány, a "Magyar Hitvallás" elmondása után megemlékezett mindazokról a vitézekről, akik az elmúlt év folyamán a Hadak Útjára léptek. Ezek után v. Kulcsár István központi székkapitány felolvasta a vitézi esküt, melyet az új vitézek "Isten engem úgy segítjen"-nel pecsételték meg.



v. Fischer Viktor

Majd v. Waldner Tibor CSR O.Tk szólt az új vitézekhez. Ezt követve, öt új vitéz hajtott fejet az Országos Törzskapitány előtt, aki a Vitézi Rend Főkapitánya felhatalmazásával élve, a

Vitézi Rendbe befogadom... szavakkal és az avató kard érintésével új horizontot nyitott az új vitézek életében.



v. Pákh Tatiana

Az új vitézek emlékül kapták a Törzs ajándékát, Sisa István nagysikerű könyvét, a "The spirit of Hungary"-t.

Az avatottak nevében v. Fischer Viktor szólt az ünneplő közönséghez.



v. Vörösmarty Louisa

Kulcsár Sárika nemzeti asszony Colorado állam emlékszalagjával díszítette fel a Törzs zászlaját, majd az Országos Törzskapitány átadta a Vitézi Rend Tiszti Keresztjét, v. almási Szalay Csaba Székkapitány özvegyének, Helga nemzeti asszonynak.



ifj. v. Pákh Sándor III.

Záró imájában, v. Waldner Országos Törzskapitány kérte a Mindenhatót, hogy tartsa meg a Törzset és a Vitézi Rendet békében és szeretetben.

A Himnusz és a Székely Himnusz el-
éneklésével a 2009. évi Vitézavatás
befejeződött. Az ünneplő közönség
pezsgővel és kitűnő borokkal gratulált
az öt új vitéznek, majd a főszakács
hívására helyet foglaltak a díszbéd-
hez terített óriási asztalok mellett.
Egy nagysikerű, lélekben felemelő Vi-
tézavatásnak lehettünk tanúi.

*

v. Waldner Tibor
USA országos törzskapitánya

*Ezúton fejezi ki hálás köszönetét
a "házigazdának",
v. Pákh Imre
központi törzskapitány Úrnak
és Nellike nemzeti asszonynak
mindazért az áldozatkészségért, mely
nélkül a Vitézavatás megrendezése lehe-
tetlen lett volna.*

*

Doni megemlékezés
2009. január 12.

66 éve történt a doni tragédia. A szov-
jet hadsereg 1943. január 12-én törte
át a magyar védelmi vonalakat. A ros-
szul felszerelt csapatoknak az utolsó
töltényig védeniük kellett az állásokat.
A harc reménytelen volt, a 200 ezres
magyar hadsereg töredéke tért haza.



**Vitézi Rend díszegysége
a Mátyás templom előtt**

**A Vitézi Rend nem kért
Szekeres Imre doni beszédéből!**

A szertartás után Rendtársaink átvonultak
a Hadtörténeti Múzeum udvarára, ahol ko-
szorút helyeztek el az elesettek dombor-
művénel.

A Vitézi Rend vezérkara és tagjai azon-
ban a koszorúzás után hátat fordítottak az
állami megemlékezésnek.

"...amíg katonaiszt mondta az emléke-
szédet, katonák vagyunk mi is, ő is katona,
nem tehet mást, kötelességét teljesíti. Itt
voltunk, megvartuk, kivártunk, részt vet-
tünk, de azt, hogy a Gyurcsány-kormány
ideküld egy ilyen háttérrel rendelkező politi-
kust, ezt egyszerűen gátlástalanságnak,
cinizmusnak tartjuk, én a magam részéről a
4200 főt számláló Vitézi Rend nevében
kikérem magamnak" - utalt a honvédelmi
miniszterre *Vitéz Várhelyi András*, a Vitézi
Rend főkapitánya.

*

**Látogatás
Bajorországban!**

2009. 04.17-19 Würzburg



Április 17-19. között Würzburgban, a
Bajor Katonai Szövetség 135. születés-
napja alkalmából rendezték meg a ha-
gyományörző egyesületek harmadik
találkozóját, a béke, a szabadság és a
népek egymás iránti megértésének
gondolatával, melyen 60 katonai ha-
gyományörző szervezet vett részt, köz-
tük a Vitézi Rend és a vitéz Mikecz
Kálmán Huszárbandérium küldöttsége



A v. Rainer Schmitt és Wolfgang Güssregen által szervezett találkozó központi eseménye a Karbach-i hősi emlékműnél zajlott, ahol szemet gyönyörködtető volt a hagyományőrző egyenruhában, zászlóerdőben felsorakozott küldöttségek látványa. Ágyúból leadott dísztűz után v. Rainer Schmitt úr megnyitotta az ünnepséget, és köszöntötte a küldöttségeket.

A felszólaló küldöttségvezetők – köztük vitéz Koós Ottó főszéktartó – megemlékeztek a világháborúk során elesett és eltűnt bajtársaikra. Fontosnak tartják emléküik ápolását, sírjaik gondozását, segélyszervezetek működtetését, a fegyverbarátság erősítését, a jövő nemzedékek történelemhű, erkölcsös nevelését, valamint a szolgálatot teljesítő katonák és a tartalékosok magas szintű felkészítését.



Ezt követően a küldöttségek elhelyezték az emlékezés és tisztelet koszorúit. A három napos program során a küldöttségek

meglátogattak több emlékhelyet, és megismerkedtek a környék nevezetességeivel.

Az emlékező találkozó fogadással egybekötött, szívélyes bajtársi est keretében, kitüntetések átadásával fejeződött be.

A találkozón Rendünket **vitéz békei Koós Ottó** főszéktartó, főkapitány-helyettes, **vitéz Molnár-Gázsó János** ügyvezető törzskapitány, főkapitány helyettes, **vitéz Kiss László** törzskapitány Úr és **vitéz Mikecz András** székkapitány képviselte.

*

Honvédelem Napja

Május 21-én a Budai Várban a „**Honvéd Emlékműnél**” *vitéz Hollósy Miklós*, „**Görgey Artúr tábornok**” szobránál *vitéz Drahos István* koszorúzott.



A Muhi-csatára emlékezve

Muhi község önkormányzata és a Templos lovagrend meghívására a Vitézi Rend küldöttsége - a **Főkapitány Úr** megbízásából - **vitéz Drahos István** mb. központi törzskapitány vezetésével részt vett a Muhi Csata 768. évfordulója alkalmából - 2009. május 23-án tartott - IV. Béla király szobor – kompozíció urnaszentelésén.

Az önkormányzat külön felkérésére, a Főkapitány Úr döntésének megfelelően, a megemlékező beszédet **vitéz Drahos István** vezérkari alezredes, a Vitézi Rend mb. központi törzskapitánya tartotta.



A szabadtéri szent misét Dr. Ternyák Csaba egri érsek atya celebrálta, melyet a Katolikus Rádió egyenes adásban közvetített

*

Vitézi Emléktábla avatás

Május 29-én, a **Magyar Hősök Emlék-ünnepé** alkalmával, a miskolci Földes Ferenc Gimnázium előcsarnokában a Vitézi Rend által posztumusz felavatott, 1957-ben mártír halált halt **vitéz Oláh Miklós**, az iskola egykori tanulója emlékére a Vitézi Rend és a Földes Ferenc Gimnázium **Vitézi Emléktáblát** avatott.

Az ünnepségen részt vettek:

Ablonczy Bertalan egykori tanára, **Veres Pál** igazgató, aki a megnyitó beszédet tartotta, **dr. Takács Tiborné** v. Oláh Miklós húga és az iskola tanulói. Az emlékbeszédet **vitéz Drahos István** mb. központi törzskapitány tartotta. A Vitézi Rend nevében **vitéz Szász Ottó** koszorút helyezett el



A Vitézi Rend központi megemlékezése Ónodon, június 14-én

A Magyar Hősök Emlékünnepé alkalmából a Vitézi Rend, Ónod község önkormányzata és a Hagyományőrző Nemzetőr Egyesület közösen emlékezett az I. és II. világháborúban elesett hősi halottakra a történelmi nevezetességű Ónod község Hősök Kertjében.



Az ünnepségen részt vett és az ünnepi megnyitó beszédet tartotta **Dr. Ódor Ferenc**, a B.A.Z. Megyei Közgyűlés elnöke, országgyűlési képviselő, az egyházak képviselői, a Vitézi Rend népes küldöttsége, a Huszár Hagyományőrzők dísz egyenruhában **vitéz Kiss László** Pest megyei törzskapitány vezetésével, a miskolci Lévy József Református Gimnázium cserkészei, a Lórántffy Zsuzsanna Általános Iskola tanulói, az önkormányzat képviselői, élükön **Bacsó János** polgármesterrel és Ónod község polgárai,

A Vitézi Rend küldöttsége az egyházi és önkormányzati vezetőkkel együtt vonult be a Hősök Kertjébe a rézfúvós zenekar induló hangjaira.

Az ünnepség a Himnusz eléneklésével kezdődött, majd az Általános Iskola tanulói és énekkara léptek fel.

Az ónodi önkormányzat részéről **Tarnóczi József** önkormányzati képviselő emlékezett a hősi halottakra.

A Vitézi Rend részéről **vitéz Drahos István** mb. központi törzskapitány tartotta az elesett hősökre emlékező ünnepi beszédet *(teljes szövege olvasható cikkünk folytatásaként)*.

Ezt követően a katolikus egyház részéről **Nemcsik Márton** tisztelendő úr megemlékező imát mondott az elesett hősök lelki üdvéért és megszentelte az emlékműveket. A református egyház részéről **Victor Anna** nagytiszteletű lelkipásztornő mondott áldást.



Az emlékművekre koszorút helyeztek el:

Dr. Ódor Ferenc B.A.Z. Megyei Közgyűlés elnöke, országgyűlési képviselő, a Vitézi Rend részéről vitéz Bősze József vezérkari alezredes, nyá. főkapitány-helyettes, a Borsod megyei törzskapitányság részéről vitéz Mayer Péter és vitéz Szász Ottó, a Hagyományörző Nemzetőr Egyesület részéről vitéz Drahos István vezérkari alezredes, elnök, a miskolci székkapitányság részéről vitéz Csontos István és vitéz Bokor János, az ónodi önkormányzat részéről Bacsó János polgármester és Sedenszky Imre alpolgármester, a Lórántffy Zsuzsanna Honismereti Egyesület részéről Dr. Udvari Imre elnök és Dr. Csizmadia László titkár.

Az Általános Iskola diákjai a megemlékezés virágait helyezték el az I. világháborús emlékműre.

A Szózat eléneklése után mindkét templom összes harangja megszólalt az elesett hősök emlékére.

Az ünnepséget követő ebéden Bacsó János polgármester és vitéz Drahos István meleg szavakkal köszönte meg a résztvevők színpompás közreműködését.

v. Drahos István ünnepi beszéde:



Tisztelt emlékezők!

Elnök Úr és Képviselő Urak!

Nagytiszteletű Lelkipásztornő!

Tisztelendő Úr!

Polgármester Úr!

A Magyar Köztársaság Országgyűlése a nemzet erkölcsi adósságát törlesztette 2001-ben, amikor a magyar hősök emlékének megörökítéséről és a Magyar Hősök Emlékünnepéről szóló törvényt elfogadta, adózva evvel az elmúlt ezredév mindazon magyar hősei emléke előtt, akik a haza szabadságáért és függetlenségéért, illetve a nemzet fennmaradásáért vérüket ontották, vagy életüket áldozták.

Mivel a Hősök Napja még csak néhány éves hagyományra tekint vissza, nem tisztult le az emberekben e jeles nap jelentősége. A mai ünnep arra hívja fel a magyar nemzetet, s egyenként annak minden tagját, hogy történelmünket folytonosságában, egységében szemléljük, hogy ne rekesszünk ki senkit a hősök és az áldozatok végeláthatatlan sorából politikai, ideológiai, vallási meggyőződése, hovatartozása alapján. Ezen emléknap igazi jelentőségét az adja, hogy minden, a magyar hazáért halt hősnek emléket állít, függetlenül azok későbbi megítélésétől, hiszen amit tettek, abban a meggyőződésben tették, hogy hazájukért, Magyarorszáért áldozzák életüket.

Szent kötelességünk emlékezni azokra a magyarokra és más nemzetek fiaira, akik az elmúlt ezredévben elestek, vérüket ontották a hazánkért, a szabadságunkért az emberiség történelmét végigkísérő értelmetlenül pusztító háborúkban.

Nem pusztán önmagunk miatt van szükség arra, hogy a Magyar Hősök Emlékünepén együtt legyünk. Hiszen nekünk magyaroknak a hősiesség, a hősi küzdelem mintha a vereséggel, az alulmaradással lenne egyenértékű. A magyar vitézség színterei: Muhi, Mohács, Világos, Doberdó, Don-kanyar neve lélekharangként dong fülünkben. Történelmünk során hányszor gondolhattuk azt, hogy nekünk nincsenek is hőseink, csak áldozataink vannak.

Ha jól belegondolunk, érthető ez. Hiszen nálunk szerencsésebb sorsú nemzetekhez nem csupán annyiban volt kegyesebb a történelem, hogy kevesebb csapást kellett elszenvedniük, hanem veszteségeiket is könnyebben feldolgozták, mert a hősi áldozatok értelmét győzelmeik, nemzeti sikereik rendre alátámasztják.

Nekünk magyaroknak viszont sokszor évtizedeket kellett várnunk, míg megértettük a velünk történtek magyarázatát. És sokszor csak nemzedékek múltán derült fény arra, hogy nem volt hiábavaló a küzdelem. Gondoljanak csak bele, hány hősi pillanatnak köszönhetjük, hogy ma ugyanaz a föld terem nekünk kenyeret, mint egykor Muhi hős védőinek, vagy ugyanazon a nyelven beszélünk, mint amelyiken Nándorfehérvár várfalainak sötétjében Istenhez fohászkodtak a magyar vitézek. Mennyi helytállás, mennyi önző érdeket háttérbe szorító önfeláldozás kellett ahhoz, hogy megmaradjunk. Megmaradjunk és gyarapodjunk. Hiszen ha nem is sokkal, de mégis csak nagyobb területre terjed ki a magyar állam, mint a török hódoltság korában.

Nem volt hiábavaló, hogy az előttünk járók megcselekedték amit megkövetelt a haza. És nekünk kései utódoknak nem

bánkódnunk kell, hanem hálát kell adni azért, hogy voltak, mindig voltak, akik számára a haza ügye, a szeretteik, az utánuk következő nemzedékek sorsa, boldogulása fontosabb volt, mint saját jövőjük.

Három hete annak, hogy a Vitézi Rend nevében megemlékeztem, és leróttuk kegyeletünket Muhi községben az 1241. június 11-12-i tatárok elleni véres csatában több ezer elesett vitéz és IV. Béla király, II. országalapító királyunk szobrának alapkövének letétele előtt.

Nekünk ónodiaknak is emlékeznünk kell, hogy a két nagy világégés alkalmával az I. és II. világháborúban mennyi hőst áldoztunk a haza oltárán. Így az I. világháborús emlékművünkön 66 hős neve, míg a II. világháborús emlékművünkön 74 hős neve szerepel, de hiányzik róla még 108 munkaszolgálat és koncentrációs táborban életét vesztett ónodi lakos neve. Sok családból nem maradt egyetlen túlélő sem.

Emlékezzünk 1956 hőseire, áldozataira.

Kikívánczik belőlem egy középiskolai évfolyamtársam emléke, akinek két hete avattuk fel vitézi emléktábláját Miskolcon, a Földes Ferenc Gimnázium aulájában! 22 éves korában halt mártírhálát, mert hazája szabadságáért fogott fegyvert.

De ne feledkezzünk meg azokról sem, akik a háborús övezetekben, idegen földön békemissziót teljesítve áldozták életüket. Az elmúlt év őszén avattuk posztumusz vitézzé Afganisztánban hősi halált halt két tűzszerész bajtárunkat.

Emlékezzünk meg azokról, akik a békés hétköznapiakon a közrend, a közbiztonság védelmében a bűnözők elleni harcban lettek hősi halottak.

Hálával gondolunk azokra a névtelenekre is, akik túléltek a vérzivataros esztendőket, majd újból és újból nekiláttak, hogy a romokból felépítsék az országot, hogy elérhetőbb világot hagyhassanak az utódokra.

Tisztelt Emlékezők!

Egyre többünknek az a meggyőződése, hogy a nemzet lelkében akkor ér véget a háború, ha tisztességgel eltemette halottait, és van méltó hely, ahol emlékezhet rájuk.

Minden ember addig él, amíg gondolnak rá. Különösen érvényes ez az eszme az ünnepségen megjelent hozzátartozók számára. Velük együtt hajtunk most fejet azok előtt, akik a legdrágábbat, az életüket áldozták a Hazáért.

Legyen béke a katonasírok és a hősi emlékművek árnyékában, legyen vége az öldöklésnek, legyenek a katonasírok és emlékművek az igazi béke prédikátorai.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

vitész Drahos István

*

Megemlékezés Várpalotán

Július 24-én Várpalotán, vitész Csörgey Károly tábornok és bajtársai emlékművénél tartottunk ünnepélyes megemlékezést.



Az emlékműre koszorút helyezett el:

Várpalota Önkormányzata, a Bajtársi Egyesületek Országos szövetsége, a Várpalotai Nyugállományúak Klubja, a helyi Turul Társaság, a Fejér és Veszprém megyei Nemzetőrség, a helyi hagyományőrző szervezetek, valamint a Vitési Rend.

X. Tenkes Hadjárat huszár katonai hagyományőrző emléktúra

Ez év augusztus első hetében a siklói huszárbandérium meghívására Pest megyei vitészek részt vettek a már 10. éve megrendezett Tenkes Hadjáratra, ami Siklós-Villány és a környékbeli településeket keresi fel.



A városok és falvak vezetői örömmel fogadták a túra résztvevőit. Jó beszélgetésekre, és új barátságok kialakulására volt lehetőségünk. Számos ott élő rendtársunkkal találkoztunk és beszélgettünk. A túra a siklói vár udvarán katonai tiszteletadással ért végét

* * *

v. Horthy István özvegye Gárdonyban!

Augusztus 10-én Gróf Edelsheim Gyulai Ilonát, Horthy István özvegyét vendégül látta a vitész Varga család Gárdonyban, a Varga Étteremben.



Őfőméltósága Asszony
a vitész Varga család körében

Az ízletes ebéd elfogyasztása és kellemes hangulatú beszélgetés után, Pákozdon, a Doni Kápolnánál közösen helyeztük el az emlékezés koszorúját a Vitézi Rend által Horthy István emlékére állított kopjafánál.

A kitűnő egészségben lévő Őfőméltósága megígérte, hogy idős kora ellenére, jövőre is meglátogat bennünket.

XI. Huszártalálkozó Nyíregyházán

2009. augusztus 15-16

Immár tizenegyedik alkalommal rendezte meg nyár végén a nyíregyházi Jósza András Múzeum és a Magyar Huszár Alapítvány a hagyományos Nyíregyházi Huszártalálkozót. A kétnapos rendezvény 2009. augusztus 15-én reggel kezdődött.

A Magyar Honvédség 5. Bocskai István Lövészdandárának zenekara ébresztette Nyíregyháza lakosságát (legalábbis azokat, akik a városcsúcsban laktak), s reggeltől sorra érkeztek a résztvevők az ország minden pontjáról. Bizony-bizony igen csak megfogyatkoztak már az utolsó huszárok, de még így is voltunk vagy százan a családtagokkal együtt.

Hála Istennek, egyre több azoknak a fiataloknak a száma, akiket érdekel nemzetünk múltja, a legmagyarabb fegyvernem története. Így azután az Országzászló téren, ahol a Magyar Huszár bronz lovas szobor áll, már több százra rúgott az érdeklődők száma. Még jó, hogy lezártuk a teret a gépkocsik elől.

Tizenegy órára a szobor előtt felsorakozott a Magyar Honvédség díszalakulata a csapatzászlóval, s ugyanerre az időpontra Sóstóról belovagolt az a kilenc huszárbandérium, mely az előző napokban részt vett a Magyar Huszár és Katonai Hagyományőrző Szövetség országos minősítő járőrversenyén. E nemes vetélkedőt a Múzeumfaluban és a sóstói erdőben rendezték meg a kelet-magyarországi ha-

gyományőrző huszárbandériumok számára. Felemelő érzés volt látni a pompás lovakat és a díszes egyenruhákat! Gyalog rukkolt a tököli vitéz Mikecz Kálmán Huszár és Honvéd Hagyományőrző Egyesület díszszakasza v. Mikecz András hadnagy parancsnoksága alatt.



A Himnusz hangjainak felcsendülése után a köszöntők következtek. Dr. Böröndi Gábor dandártábornok, a debreceni 5. Bocskai István Lövészdandár parancsnoka ünnepi beszédében a huszárok köszöntése mellett a katonai hagyományápolás fontosságáról is szólt. Csabai Lászlóné, Nyíregyháza Megyei Jogú Város polgármestere és Seszták Oszkár, a megyei közgyűlés elnöke sok-sok személyes élményt is felidézve köszöntötte a találkozó résztvevőit, akik között ott láthattuk Fodor Lajos nyugállományú vezérezredest, volt vezérkari főnököt, Ausztráliába és Új-Zélandra akkreditált volt nagykövetünket, aki szinte minden alkalommal részt vett a huszártalálkozón. Vitéz Vattay Antal altábornagy, egykori hadosztályparancsnok leánya, Vattay Nóra, aki szintén mindig vendégünk volt, most nem tudott eljönni, de üdvözlő sorait küldte Brazíliából. Először vett részt a találkozón Polgárról Szabó László, nyíregyházi Hadik huszár, aki 92 évesen vállalta, hogy huszárruhába öltözve eljön Nyíregyházára.

A Magyar Huszár Alapítvány hagyományt teremtett azzal, hogy lehetőséget ad, sőt örömmel fogadja, ha egy-egy hagyományőrző bandérium a Huszártalálkozót választja csapatzászlója átadására. Két évvel ezelőtt a tököli vitéz Mikecz Kálmán Huszár

és Honvéd Hagyományőrző Egyesület kapott zászlót. A XI. Huszártalálkozón az újjáalakult Napkori Hagyományőrző Huszár Bandérium kapta meg zászlóját, melyet Vattay Antal, az alapítvány elnöke adott át Krajnyák Csaba parancsnoknak, majd a helybéli egyházak megáldották és megszentelték a zászlót. A napkori bandérium az egykor Nyíregyházán állomásozó császári és királyi 14. huszárezred egyenruháját választva, a Ferenc Józsefi idők és az I. világháború huszártradícióit őrzi.



Az ünnepség keretében adta át v. Mikecz András vitézi székkapitány e sorok írója részére a Vitézi Rend oklevelét.

A koszorúzás után lélekemelő és szívet melengető érzés volt látni a díszmenetben elvonuló katonaság után a szobor előtt ugyancsak díszmenetben ellovagoló ötven hagyományőrző huszárt, kiket Ézsiás Vencel hagyományőrző huszárőrnagy, a jászfényszarui Szücs Mihály huszárbandérium parancsnoka vezetett példamutató alakíassággal.

Az evangélikus kollégiumban kialakított szálláson elfogyasztott ebéd után a résztvevőket honvédségi autóbuszok szállították ki a sóstói Múzeumfaluba, ahol a debreceni honvéddzenekar térzenéje, s a magyar-lengyel barátságról szóló megemlékezések után, délután négy órakor ágyúlövés jelezte, hogy a jászfényszarui, jászberényi, veresegyházi, isaszegi, mogyoródi, bükkaranyosi, ózdi, napkori, tököli huszárok, a Történelmi Lovastúra Egyesület tagjai megkezdik a Vivát Huszár! elnevezésű tréfas versenyüket-bemutatóikat a Múzeumfaluközponti terén és a portákon.



A rendezvény lelke ismét Ézsiás őrnagy volt, aki este hét óráig, pihenés nélkül vezette, irányította a játékot. Sőt még arra is volt gondja, hogy a fiatalságot kellőképpen megmozgassa, lóra ültesse, a kard használatára tréfas játékokkal megtanítsa. Az idősebbek pedig nagy tapsokkal jutalmazták a mutatványokat, de nem vették rossz néven azt sem, ha Ézsiás őrnagy éppen a nyeregbe invitálta őket, hiszen fiatal korában szinte mindenki lovagolt többet-kevesebbet.

Este hét órakor kezdődött a finom, a honvédség által már hosszú évek óta megszokott kiváló minőségű töltött káposztából álló vacsora, majd a résztvevők ki-ki kora, vérmérséklete, frissessége szerint kapcsolódott be a közös éneklésbe, ahol a prímet a bandériumok „alkalmi énekegyüttese” vitte. Éjfél után azután lassan elcsendesedett a Múzeumfaluközpont.

Másnap, augusztus 16-án reggel az autóbuszok a város szélére, az új lakóparkban kialakított huszár emlékkerthez vitték a résztvevőket. A díszőrséget itt a tököli huszárbandérium adta.

Dr. Szentgyörgyvölgyi Péter, az alapítvány kuratóriumi tagjának lelkesítő beszéde, majd egy rövid koszorúzás után a XI. Nyíregyházi Huszártalálkozó vendégei a Jósza András Múzeumba mentek, hogy megnézzék az idén nyáron megnyitott Nyíregyháza Katonasága 1869-1944 című állandó katonatörténelmi kiállítást. Innen azután mindenki azzal indult haza, hogy két év múlva ismét találkozunk!

Dr. v. Bene János

Szent Jobb Körmenet 2009. augusztus 20

Rendünkben már hagyomány, hogy minden évben részt veszünk az augusztus 20-ai Szent Jobb Körmeneten. A verőfényes szép napon közel 150 fővel képviseltük rendünket, ami a jelenlévő társaságok, szervezetek között is kimagaslóan soknak mondható. A körmenet alatt a nézelődő közönség vastapssal köszöntötte rendünk tagjait, akiket elnök főkapitányunk, Dr. vitéz Várhelyi András vezetett!



*

Lordot avattunk vitézzé

Szeptember 19-én Budapesten Rendünk az Angliában élő **Lane Stephen Geoffrey** lordot avatta vitézzé, a határon túli főkapitány-helyettes, **Dr. vitéz Zsigmond András** javaslata alapján. Az avatás felemelő, szép esemény volt, ahol a lord nagy megtiszteltetésnek tartotta, hogy rendünk tagja lehet, és megígérte, hogy a világ bármely részén is fog járni, hírnevünket csak öregbíteni fogja.





*

A Bajor Katonai Szövetség hétvégéje Magyarországon.

Szeptember 25-27

A Vitézi Rend és a Mikecz Kálmán Huszárbandérium meghívására itt tartózkodó Bajor Katonai Szövetség tartományi titkárát és bajtársait szeptember 25-én Tököl városában fogadtuk, ahol a huszárbandériummal és a helyi vitézekkel együtt lóhát-ról és fogatokról megismertettük velük városunkat és környékét.



A lovas program után vitéz Hoffman Pál polgármester fogadta a vendégeket. Szeptember 26-án német vendégeinkkel együtt vettünk részt a budavári Mátyás-

templomban, a Vitézavatáson. Ott a német bajtársak és a bandérium tagjai is vettek át megtisztelő elismeréseket. Délután együtt hajtottunk fejet a Hősök terén, az emlékmű-nél az I.-II. világháború hősei emléke előtt.



Majd azt bajtársi vacsora és a bajor vendégek közül három fő huszárrá avatása követte. Egy jó hangulatú beszélgetéssel zárult az este.



Utolsó napon Budapest és környéke nevezetességeit látogatták meg, melynek keretében Gödöllőn megkoszorúzták az első-világháborús emlékművet!

Kegyeleti megemlékezéseink

A Honvédelmi Minisztérium szervezésében katonai tiszteletadás mellett kegyeleti megemlékezésekre került sor, melyeken a Vitézi Rend is képviseltette magát és koszorút helyezett el:



v. Drahos István október 28-án az „Imádkozó Katona” szobránál,



vitéz Fotul József a Német-Magyar katonai temetőben,



vitéz Hollósy Miklós november 3-án Tökölön a kivégzett honvédelmi miniszter emlékét őrző Maléter-kopjafánál



vitéz Drahos István november 4-én a soroksári Juta-dombnál, a támadó szovjet csapatok ellen fegyveres harcokban részt vett, és ezért kivégzett katonak Katonai Hősi Emlékművénél



A Bajor Frontharcos Szövetség története

A Bajor Veterán-, Harcos- és Harcostárs – Egyesületet 1874. május 11-én II. Lajos bajor király kívánságára Münchenben a királyi fő- és székvárosban alapították.

A hatalmon lévő Wittelsbacher család királya és utódai voltak az egyesület védnökei. Ők támogatták az egyesületet ajándékokkal és pénzadományokkal.

II. Lajos az egyesület 10 éves jubileumára lobogót adományozott, gazdagon hímzett címerrel.

Bajorországban közvetlenül a szabadságharc után katonai temetkezési egyesületet alapítottak azzal a céllal, hogy elhunyt bajtársaikat rendes katonai tiszteletadással temessék el. Az egyesület célja még az árvák és özvegyek támogatása volt, amit a mai napig is folytatnak. Ugyanígy fenntartanak veteránok részére két üdülőt a Schwindegg-i kastélyban és a Wessenburg melletti Wülzburg-i erődben.

Az 1870/71-ben a franciák ellen megnyert háború után a lakosság lelkesedése és nemzeti önbecsülése megnőtt, és a hadsereg nagy tekintélynek örvendett.

Így nem volt csoda, hogy az egykori veteránok, kik a háborút tevőlegesen átélték, a bajtársiasságot, a katonai tradíciókat és a hazaszeretetet tovább ápolták.

Az előző háború jelentős következménye, hogy 1868-ban bevezetik a hadkötelezettséget. Ezáltal számszerűen is széles honvédelmi alapot teremtettek, mert így bevonták azokat a néprétegeket is, akik eddig kivonták magukat a katonai szolgálat alól. Ezzel megemelkedett a katonai állomány.

A katonai egyesületek által egy szolgálton kívüli viszony (kapcsolat) is létrejött az egykori legénység és tisztek között. 1881. február 18-án megkapták a testületi jogot, ami nagyon fontos esemény volt. A szövetség ezzel nyilvános jogi testület és ezáltal jogi személy lett.

1899-ben a Bajor Katonai Szövetség 25 éves jubileumát ünnepelte Münchenben. Ez idő tájt a szövetségnek 2.573 egyesületben 189.360 tagja volt.

Egy évvel később a szövetség részt vett a Német Országos Katonai Szövetség megalapításában. A szövetség ünnepei és a nemzeti emléknapok, valamint a történelmi események fontos elemei voltak a szövetségi életnek.

1908 és 1912 között különböző névváltoztatások következtek:

„*Bajor Veterán és Harcos Szövetség*”, majd „*Királyi Bajor Veterán és Harcos Szövetség*”. Most már a királyi koronát is használhatták a címerükben.

Az I. Világháború idején a tagok nagy része hadköteles korban volt, így a háború kitörésekor kevés aktív tag maradt. Azok a bajtársak, akik nem voltak már fegyveres szolgálatra alkalmasak, szorosan együttműködtek a Vöröskereszttel.

1918-ban tárgyalások folytak a bel-, és hadügyminisztériumokkal, mely alapján a Bajor Katonai Szövetség átvette a „Német Hadviseltek és Hadirokkantak Szövetség”-et.

A vesztes háború után az államapparátus összeomlása után alapvető változások tör-

téntek a katonai szövetségekben. A monarchiából köztársaság lett, az általános hadkötelezettséget felváltotta egy hivatásos hadsereg. Ezzel az eddigi katonaszövetségek lényegének két hordozó oszlopát kidöntötték.

1924. június 1-jén vasárnap Münchenben a nagy Király téren hatalmas ünnepséget rendeztek a szövetség 50 éves évfordulóján.

A nemzeti szocializmus feltörekvő éveiben a Bajor Katonai Szövetség konzervatív, nemzeti tartást vett fel. A nyilvánosság előtt kiállt a demokrácia mellett úgy, hogy az 1932-es elnökválasztáson von Hindenburg tábornagy újraválasztását támogatták Hitlerrel szemben.

A hatalom átvétele után a Bajor Szövetséget feloszlatták, és a Nemzeti Szocialista Birodalmi Katonai Szövetségbe olvasztották. Az állami tőkét bevonták és a jogutódnak átadták. Ebben az időben nagyon sok helyi szervezet feloszlatta magát, mielőtt a szövetséget az 1943-as háborús években betiltották.

Az Egyesített Nemzetközi Bizottság a katonai szövetségek szervezési tilalmát 1950-ben megszüntette, így ebben az évben a Wehrmacht hazatért katonái új egyesületeket alapítottak.

A „kezdeti időben” több különböző fedőszövetség alakult, melyek rövidesen két nagy szervezetre korlátozódtak:

- a „Német Katona-, és Harcos Szövetség Bajorországban” (DSKBIB), és a „Bajor Hadi-, és Katona Egyesület”-re (BKV).

A hidegháború megkezdésével és a NATO keretei között a fegyveres erő fejlesztésével megváltozott a helyzet a katonai egyesületekkel. Ismét bevezették a hadkötelezettséget, és a hadseregből kivált tartalékosok folyamatosan biztosították a tagság létszámát. Sok kapcsolat képződött ebben az időben a „Bajtársi Körök” és a hadsereg között.

Miután a Bajorországban működő két egyesület, a DSKBIB és a BKV egyetértett,

hogy céljaik és tartalmuk megegyezik, 1983-ban megkezdték az egyesülés első lépéseit. 1983. október 19-én a München-i sörházban nagy ünnepség keretében kihirdették, hogy a „Bajor Katonaszövetség 1874” jogfolytonos utóda a régi „Királyi Bajor Harcos Szövetségnek”.

A tárgyalások és nagy összejöveteliek folytatódtak, míg végül a Bajor Bajtársi Egyesület országos rendezvényén arra az elhatározásra jutott, hogy nem vesz részt további egyesülésekben. 1995-ben a DSKBIB arra az elhatározásra jutott, hogy feloszlattja magát és tagságát átvezeti a Bajor Katona Szövetségbe.

2004-ben a Bajor Katona Szövetség 130 éves jubileumát ünnepelte Münchenben, nagy fogadással és istentisztelettel a „Tizennégy Szent Baziliká”-ban. Ebben az időben a szervezet 100.000 tagot számlált, és helyi-, körzeti-, valamint kerületi egységeivel szoros barátságot tartanak fenn külföldi szervezetekkel, pl. Ausztriában, Magyarországon, Franciaországban és Olaszországban.

Ki kell emelni, hogy mindennek előtt a tagság szociális kötelezettségeket teljesített és teljesít a mai napig is. Külön ki kell emelni a gyűjtéseket a hadigondozottak részére és a hadisír-gondozásra.

Sok potenciális tagot veszítettünk azáltal, hogy csökkentették a hadsereget, sok csapattestet feloszlattak, melyhez negatívan járul hozzá a modern idők fogyasztói társadalma és a szabadidő felhasználás módja.

Szerencsére a Bajor Katona Szövetségben az utóbbi években eredményesen működik a sportlövészet, és ismét fiatal lányok és fiúk, sőt asszonyok is lelkesülnek érte, úgy hogy létszámunk állandónak mondható.

Adja Isten, hogy a jövőben kezét védően felettünk tartsa, és Szövetségünk – békében és szabadságban - hűen jelszavunkhoz, tovább dolgozhasson céljaiért,

In Treue fest! Hűségben szilárdan!

HADAK ÚTJÁRA LÉPTEK

Dr. v. Ladó László	Budapest
özv. v. Csomor Gyuláné	Esztergom
v. Kordé Katalin (Dr. Feketéné)	Kecskemét
Dr. v. Pesthy Jánosné	Budapest
v. Horváth György	Baja
v. Szabó Lajos	Budapest
v. Szilvási Ferenc	Budapest
v. Molnár József	Barbacs
v. Meczner Gyula	Szombathely
v. Palotás József	Miskolc
v. Márta László	Budapest
v. Honvédő László	Szigethalom
v. Wolf Henrik	Vecsés
v. Magyar László	Budapest
v. Farkas Ilona	Budapest
v. Fodor József	Budapest
v. Váradi Imre	Budapest
v. Biró József	Budapest
v. Simon István Tb.	California (USA)
Dr. v. Batha István	Budapest
v. Garamszegi Mihály	Szeghalom
v. Kovács András	Túrkeve
v. Pulszky László	Budapest
v. Tanács Sándor	Budapest
v. Bernáth Károly	Budapest
v. Keresztesi Elvira Megyeriné	Balatonfüred
v. Jeney-Király Kázmér	Budapest
v. Szalontai István	Budapest
v. Megyeri István	Dunaharaszti
Dr. v. Harmath Zoltán	Budapest
v. Solti Dezső	Székesfehérvár
v. Sónyi Walter	New York (USA)
v. Gögös Béla	Virginia (USA)
v. Hegedűs Emil	Michigan (USA)
v. Brambrig Vilmos	Delavar (USA)

Vitéz Rendtársaink emlékét kegyelettel megőrizzük!

Képek a vitézavatásról



A Főkapitány Úr



A 100 éves Nagy Kálmán avatása



Az avatandó vitézek*



A Főkapitány vitézzé avat



Harrach Péter úr köszöntő beszédét mondja



A Főkapitány vitézzé avat



Jeladás az avatás megkezdéséhez



Bajor küldöttség

Rendünk támogatása, tagdíjfizetés

A Vitézi Rend vezetése köszönetét fejezi ki mindazoknak, akik idén vagy a korábbi években személyi jövedelemadójuk 1 %-át a Rendnek ajánlották fel. A támogatást valamennyi esetben a Vitézek Lapja megjelenítésére fordítottuk. Egyúttal kérjük Rendtársaink közreműködését a következő esztendőben is!

Köszönettel veszünk bármilyen jellegű egyéb támogatást is.

Adószámunk: 18043224-1-41

Bankszámlaszámunk:

11991102-02911463-00000000

Aktuálissá válik a 2009. évi, valamint az elmaradt tagdíjak befizetése. A tagdíj összege 3.000,- Ft. 80 év feletti és nappali tagozatos tanulók részére 500,- Ft. A tagdíjfizetéshez a területi előjáróktól lehet csekket kérni. Ezekkel a befizetésekkel a Rend vezetése az éves küldöttgyűlésen elszámol. Minden más tagdíjbevétele szabálytalan és törvénytelen.

*

VIII. Kegyeleti Konferencia

10 éves a Nemzeti Emlékhely és a Kegyeleti Bizottság.

Aki mind a nyolc konferencián részt vett, és a hétköznapiakban is végez kegyeleti tevékenységet, az látja a változásokat, valamint fel tud nézni a nála többet tevőkre.

Dr. Sólyom László köztársasági elnök megnyitójában többek között beszélt a gyermeki lélekről, akiben megmarad az, amikor a szülői kezét fogva kegyelettel adóznak őseinek, hazája hős katonáinak. A köztársasági elnök úr figyelmeztetett, hogy határainkon túl is vannak kegyeleti kötelezettségeink.

Jókai Anna hét évig volt a Nemzeti Emlékhely és Kegyeleti Bizottság elnöke.

„Kegyelet és dicsőség” című előadása lebilincselő volt. Az író kiemelte az egyszerű emberek dicsőségét, a nekik kijáró kegyelet megadását, hiszen egy becsületes életút felér egy hőstettel. Felhívta a figyelmet a hit erejére, a jó akarásának szükségességére.

Dr. Holló József Ferenc ny. altábornagy előadása a „Nemzetközi együttműködés első világháborús temetőikben” címet kapta. Megható volta az a példa értékű munka, amely a sok nemzet katonáinak nyughelyét esztétikus, ápoltság kegyeleti helyé alakította.

Csodálatos összefogással, támogatással sok évtized késéssel ugyan, de felavatták a doberdói „Magyar Kápolna” emlékhelynek és mementónak is kiemelkedően fontos épületét. 54 ország földjében nyugszanak háborúk, forradalmak magyar hősi halottai. Évtizedek óta dolgozom azon, hogy Magyarországon a magyar hősök, főleg a II. világháború katonáinak megtalált, felújított sírjainál, emléktábláinál úgy tudjunk fejet hajtani, hogy minden tőlünk telhetőt megtettünk, hiszen fél évszázados adósságot törlesztünk.

Az előadások sokaságát hallhattuk elhivatott szakemberektől. Megnéztük a 10 év munkáját reprezentáló fotókiállítást, és rövid ismertetések igényes tárlatát.

Egyes temetők, emlékhelyek bemutatásán túl szó esett társadalmi felelősségvállalásról, az emlékhelyek, az emlékezet megőrzéséről lélekben és a digitális világban.

Értékes előadás hangzott el „Művészet a temetőikben – temetők a művészetben” valamint „Nemzeti emlékhelyek a Műemlékek Nemzeti gondnoksága jövőképeben”.

Katona Tamás a tőle megszokott nagy tárgyi tudással, lebilincselő előadásmódjával

„A budai vár mint nemzeti emlékhely” címmel gyarapította ismereteinket

Büszkén tapsoltunk azoknak a 13-18 éves fiataloknak, felkészítő tanáraiknak, akik nyertek „Az ősök sírjai avatják az országot hazává” című honlap-készítő pályázaton.

Dr. Szakály Sándor méltatta a diákok és tanáraik munkáját.

A díjakat Dr. Boros Péter elnök úr adta át, és zárszavában megköszönte minden munkatárs és külső segítő munkáját. Méltatta Jókai Anna alapító tevékenységét és azt a sugárzó szellemiséget, amely örökre beleívódott a bizottság munkájába.

Sok hasznos beszélgetést folytattunk a szünetekben is.

Puskás Béla a Somogy Temetkezési Kft. ügyvezető igazgatója neves személyiségek sírjainak védetté nyilvánításáról tárgyalt.

Én szót emeltem a budapesti „Hősök tere”, mint Nemzeti Emlékhely, védelmében, mely 1932 óta védett. Nem vágtaghely, nem tüntetési alkalmatosság, nem játszótér.

Példaként említettem és többektől kérdeztem, mit gondolnak Párizsban az Ismeretlen Katona sírjánál lehetne-e szalonnázni, gördeszkázni? Lehetne! Megkockáztatva a nyolc napon túl gyógyuló sérüléseket.

Ígéretet kaptam, hogy remélhetően jövőre kiadják a II. Világháború legkiválóbb legénységi állományú katonáiról – az „Arany Vitézségi Érem” tulajdonosairól- szóló könyvet.

Engedjék meg, hogy a következő mondatmal zárjam írásomat:

Isten áldja

- **a világ bármely táján lévő katonasírokat, és**
- **segítse a sokat szenvedett hozzátartozókat!**

Kaposvár, 2009. november 10

v. Bornemissza György
Törzskapitány

a V.R. Kegyeleti Bizottsága Elnöke



Tájékoztatás

v. Bősze József 2008. július 25-én a várpalotai lőtéren a Tábornok Emlékmű-nél elhangzott beszéde részben meg-
egyezett v. Hellebronth Gusztáv 2006. július 25-én ugyanott elmondott beszé-
dével, amely megjelent a Vitézek Lapja 2006. decemberi számában is.

HIRDETMÉNY

Képek a Vitézi Rend életéből CD-n és DVD-n!

2009. évi képek
DVD-n: 4000,- Ft,
CD-n: 1000,- Ft

DVD-n és CD-n 2008. évi avatás,
DVD-n 2006 évi, CD-n 2007. évi,

Avatási képek:

1993. Visegrád,
1999 Bp. Hősök temploma,
2001. Budapest. Szent Imre templom

Továbbá vitézi oklevelek is maradtak
központunkban.

Kiadja: a Vitézi Rend
1134 Budapest, Gidófalvy u. 1/b
Tel/fax: 239 – 3094, Szerkesztésért felel:
v. Mikecz András pest-megyei székkapitány
www.vitezirend.com
Kéziratokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.
A cikkek a rendtársak személyes véleményét tükrözik,
s nem feltétlen azonosak sem a Rend hivatalos,
sem a szerkesztőség álláspontjával
Lapzártá: 2009. november 15. ISSN 1419 – 1792